

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Ocke Nutta

och Pillerill

Saga, ritad och berättad

av

ELSA BESKOW

BONNIERS

Allmänna Sektionen

Pedag.
Sv. Barnb.

Sv. 41/93

Ocke, Nutta
och Pillerli

Bilderbok av
Elsa Beskow

Albert Bonniers förlag

Ocke, Nutta och Pillerill

Bilderbok av
Elsa Beskow

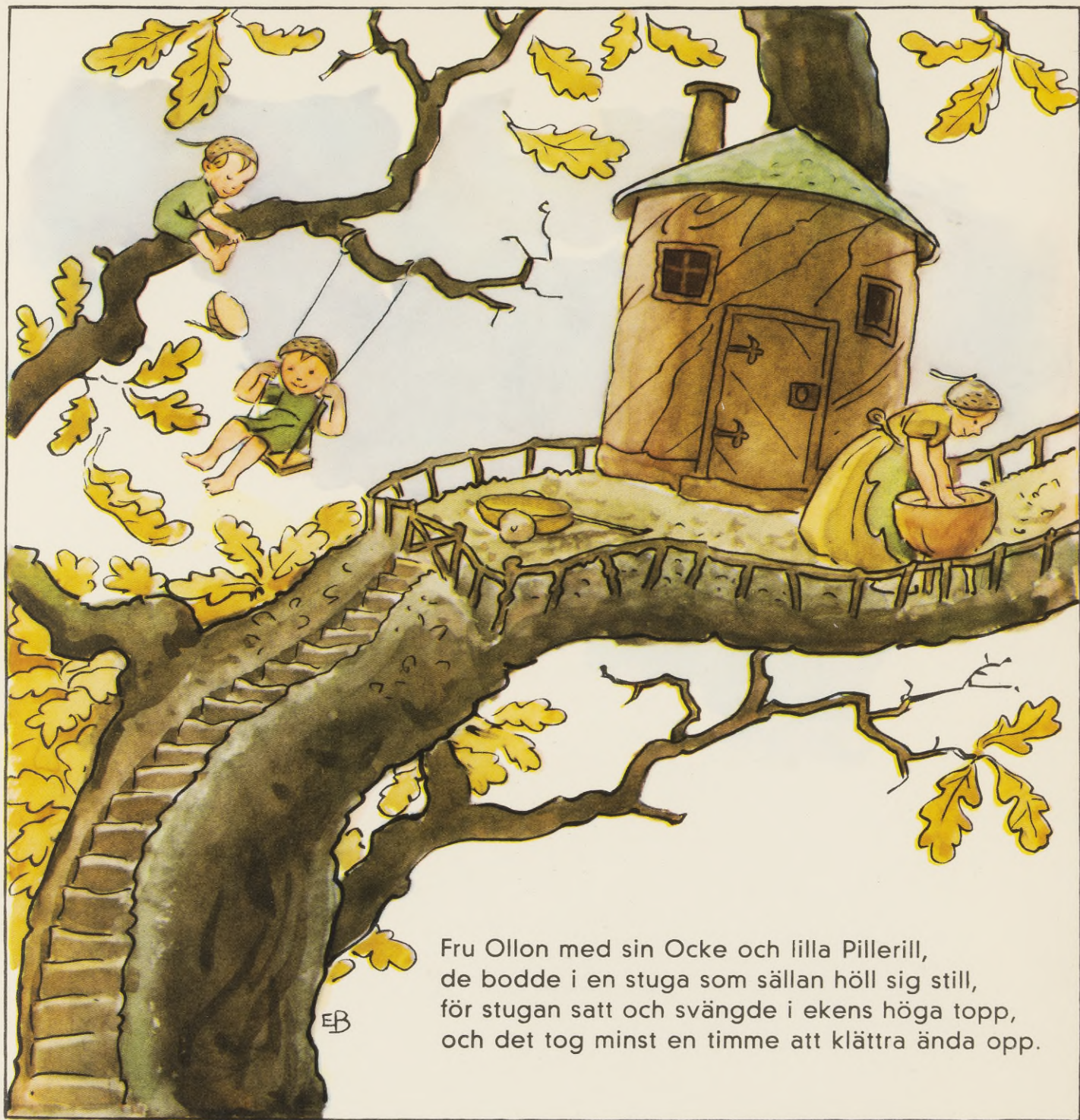
Albert Bonniers Förlag Stockholm

COPYRIGHT. ALBERT BONNIER 1939

ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI
STOCKHOLM

1939

Fru Ollon med sin Ocke och lilla Pillerill,
de bodde i en stuga som sällan höll sig still,
för stugan satt och svängde i ekens höga topp,
och det tog minst en timme att klättra ända opp.

En höststorm kom och ryckte och slet i ekens blad.
"Hurra, nu får vi flyga!" skrek Pillerill så glad.
Han slängde sig på magen på närmsta blad i hast,
och Ocke följde efter och höll sig stadigt fast.

Men stormen förde bladet så hastigt upp i skyn.
Det snurrade och krängde högt över skogens bryn.
Långt över äng och gården det flög med häftig fart,
tills barnen börja önska, att de var framme snart.

Då miste stormen lusten att leka med dem mer.
Han slängde flygmaskinen, och den sjönk hastigt ner
och föll pladask i granen mitt i en tomtetvätt,
där fyra gummor skreko: "Vad är det här för sätt!"

"Säj här ni inget folkvett, som dimper ner så där
och smutsar ner alltsammans, när vi haft sånt besvär
att byka och att tvätta minst hundra tomteskägg
och hänga dem att torka på granens södervägg!"

Men Pillerill och Ocke, de var så yra så,
de kunde knappast sitta och inte heller stå,
de tyckte att de ännu i luften for omkring
och sa: "Låt bli att gräla, vi gör ju ingenting!"

Då sa den yngsta gumman, som var en smula lat:
"Di kan få springa ärnden mot husrum och mot mat.
När di har vilat upp sej, så kan vi skicka dem
med rena tomtetvätter till skogens alla hem!"

"Så bra då", skrek de andra, "så bra du hittar på!
Di får dra tvätten åt oss, så slipper vi att gå."
Och Pillerill och Ocke fick gno åt alla håll
med rena skägg till tomtar och vresiga små troll.

EB

Därhemma stod fru Ollon och skrek: "Hallå, hallå!
Kom Pillerill och Ocke, kom genast, båda två!
Vart har ni tagit vägen? Kom genast hem igen!
Om ni ej lyder mamma, så blir det ledsamt sen!"

Fru Hassel kom så vänligt och skulle hälsa på:
"Vad har väl hänt, Ollina? Hur kan du ropa så?
Du blir ju hes i blåsten och skrovlig i din hals.
Jag tror att ollonkaffe ej skulle skada alls!"

"De barnen, ack de barnen", fru Ollon gav till svar,
"ja, stackars alla mammor, ett sånt besvär vi har!
Men stig nu in och vila och värm dig, kära du,
och smaka ollonkaffet, som just är nykokt nu."

"Tack käraste Ollina, vad det skall smaka bra!
Jag tog en bulle med mig till dopp, om du vill ha."
Fru Hassels båda yngsta, de stod och titta på
och undra om de också en smakbit skulle få.

Då knackar det på dörren, Herr Kurre Svans det är:
"Jag undrar, är det möjligt att man får hyra här?
Det finns en våning ledig här nedanför jag tror,
den är visst mera rymlig än den, där nu jag bor."

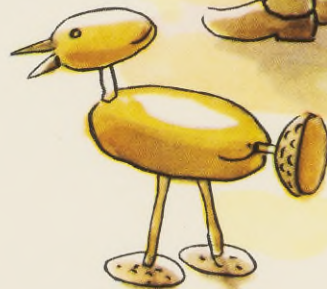
"Omöjligt!" sa fru Ollon. "Det går visst inte an!
Då tar ni våra ollon så många som ni kan!"
"Jag lovar er", sa Kurre, "att inte **några** ta,
förrn själv ni hunnit skörda så många ni vill ha."

Då suckade fru Ollon: "Vad skall jag ta mig till?
Var är den stygga Ocke och var är Pillerill?
De lovat skörda ollon och plocka just i dag,
och nu så är de borta, ack stackars, stackars jag!"

"Hör på", sa Kurre ivrigt och svängde med sin svans,
"den saken ska jag klara, det går nog som en dans,
vart än de tagit vägen, så ska jag finna dem
och ta dem uti kragen och bära dem hit hem!"

Den lilla Nutta Hassel, som aldrig så ett knyst,
hon smög sig bakom Kurre så listig och så tyst.
Hon tog ett tag i svansen och gömde sig så väl,
att ingen märkte henne, då Kurre tog farväl.

EB

Men Kurre kände genast att någon satt där bak.
"Följ med då", sa han bara, "det blir din egen sak!"
Och så red lilla Nutta, som annars var så still,
ut i den vida världen att söka Pillerill.

De mötte först en skata, hon var ej vänlig alls.
"Vad har ni här att göra?" hon skrek med öppen hals.
"Jag undrar blott", sa Kurre, "ifall fru Skata sett
åt vilket håll två pojkar från eken sej begett?"

"Det har jag visst", sa skatan och skrattade "ha, ha,
di for i väg på flygplan och det gick riktigt bra,
di flög högt över gårdet och över nästa skog.
Flyg dit, om du har vingar, så hittar du dem nog!"

"Jag ska nog finna barnen", sa Kurre, nästan stött.
"Här ser du en som hoppar och aldrig kan bli trött!
Men flyg du till fru Hassel och hälsa henne att
jag bär på hennes Nutta, som spelat mej ett spratt."

Sen gick den vilda färden i långa skutt och hopp
först över plöjda gården och sen i trädens topp.
Från träd till träd flög Kurre med djarva, lätta språng,
och stackars Nutta stack sig på barren gång på gång.

Men ingen Ocke syntes och ingen Pillerill.
Till sist sa lilla Nutta: "Kan du ej sitta still,
så att man kan få söka och se åt något håll.
Du snurrar ju och flänger, som om du var ett troll."

"För all del, stanna bara", sa Kurre, som blev stött,
"jag har då tittat noga på alla som vi mött.
Man kan väl inte nosa på allting som en hund!
Stig av, så ska jag hämta dej åter om en stund."

Han stälpte lilla Nutta på närmsta flugsvampstopp,
och sedan var han borta med några långa hopp.
Och Nutta satt så ensam och såg sig skrämnd omkring
och tyckte att det prassla, men det var ingenting.

Då öppnades en lucka i svampen näst intill.
Ut såg en liten gubbe: "Jag undrar vad du vill?
Säg vill du köpa fluggift och torra ormbunkslöv?
Men tala riktigt tydligt, för jag är ganska döv!"

"Nej inte alls", sa Nutta, "nej inget sånt jag vill,
jag söker bara Ocke och lilla Pillerill.
Säg, har du sett två pojkar som for på aeroplan?
De for sin väg i morse och saknats hela dan."

"Nej", sa den lilla gubben, "dem har jag inte sett.
Hur **kan** två tomtar fara i väg på detta sätt!
Men gamla murkeltrollet, som bor vid enens rot,
han kan helt säkert svara, ifall han tar emot."

Och Nutta sprang så ivrigt dit bort och bulta på.
"Vad är det om!" skrek trollet och lät så ilsket så.
"Jag undrade", sa Nutta, "ifall du har sett till
två ollonpojkar: Ocke och lilla Pillerill?"

Då öppnas dörren häftigt, så att den slår i vägg:
"Det är dom där som tappat mitt allra bästa skägg
och trasslat till di andra, så att di knappt går an,
men vänta dom sej bara, när jag dom hitta kan!"

Han skakade mot Nutta sin gamla vassa kvast,
och Nutta blev förfärad och satte sig i hast.
Men gubben gick i stubben och stängde med en skräll,
och Nutta tänkte lättad: "Så väl att jag slapp smäll!"

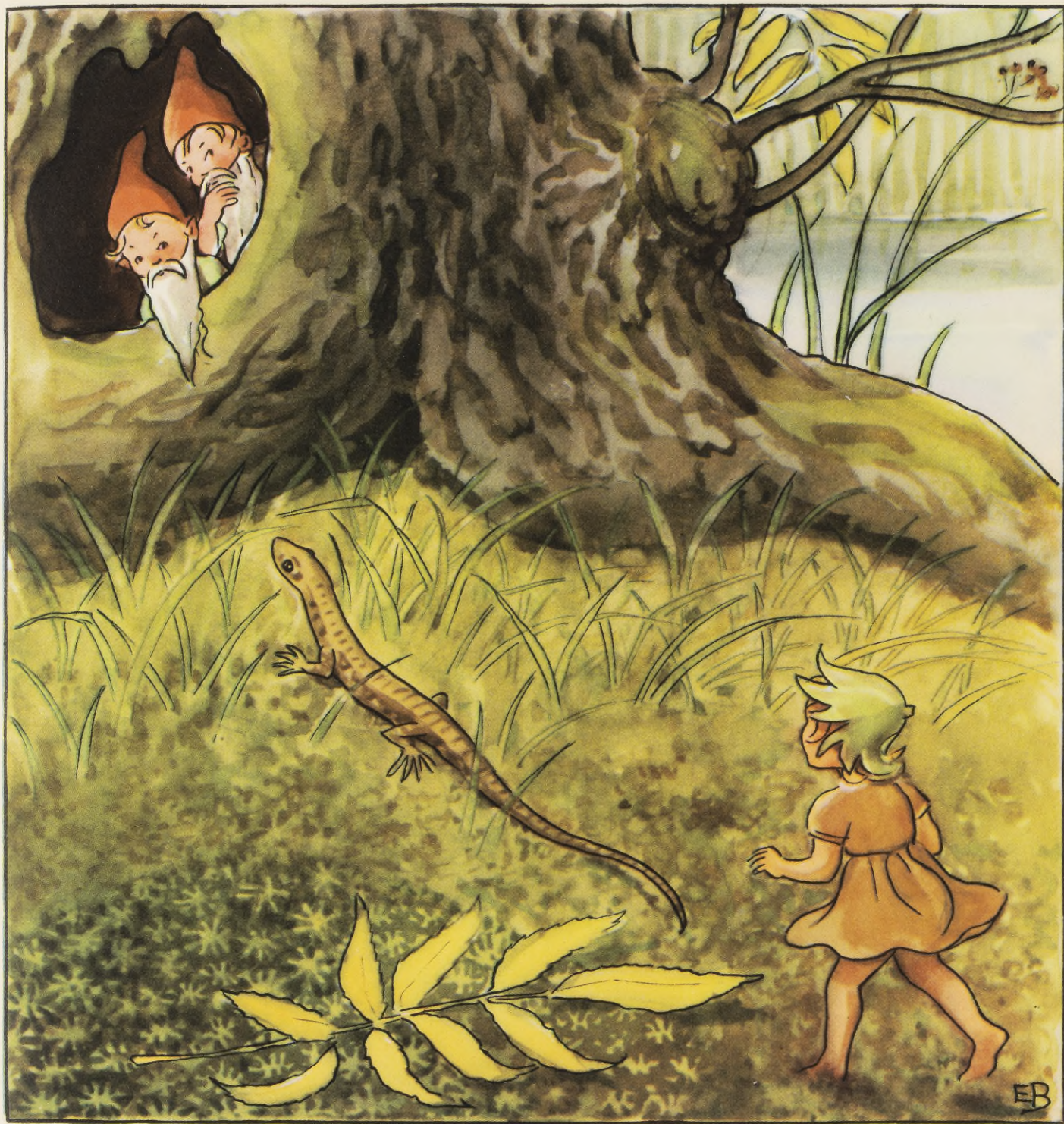

Men vart ska jag ta vägen, och vart ska jag nu gå?
Jag är så rysligt ensam och är så ledsen så!" —
Då kom en liten ödla och sa: "Hur står det till?
Du söker kanske Ocke och lilla Pillerill?"

"Ja visst, ja visst", sa Nutta, "säg vet du var de finns?"
— "Jag tror jag såg dem senast vid ån, om rätt jag minns.
De gömde sig för trollet, som ville ge dem dask,
och hade krupit in i en murken gammal ask."

"Följ med", sa lilla ödlan, "så kilar vi dit bort!"
Och Nutta sprang så ivrigt, fast hon var rund och kort.
Men när de kom till hålet, som fanns i askens stam,
två skäggiga små tomtar försiktigt titta fram.

"Hör på ni gamla tomtar, ni kanske säja vill
var man ska finna Ocke och lilla Pillerill?
Jag sökt dem hela dagen, jag sökt dem överallt
och måste vända hemåt, förrn det blir mörkt och kallt!"

Men tomtarna i trädet, de skrattade: "Ha, ha!"
och ryckte av sig skäggen och skrek: "Godda, godda!"
Och Nutta blev så häpen, att hon stod styv och still,
för tomtarna var Ocke och lilla Pillerill.

"Vi har klätt ut oss bara, för trollets skull förstås,
för om han lyckas ta oss, så börjar han att slåss,
men att hans skägg blev borta var inte våran skull,
för blåsten knyckte skägget, när lasset föll omkull.

Nu har vi byggt en flotte, se här ska du få se!
På den vi seglar hemåt, och du får följa me!
Till segel ska vi hissa vår gamla flygmaskin.
Vi fann den här i mossan, och den är hel och fin!"

De satte sig på flotten, och den bar genast av.
Och Ocke han var styrman och styrde med en stav.
Som ballast och som utkik fick Nutta hjälpa till.
Men den som skötte seglen, det var allt Pillerill.

Rätt som det var skrek Nutta: "Vi far åt galet håll!"
Just då blev masten träffad utav en taggig boll.
På stranden stod tre pojkar och hojtade och skrek:
"Vi leker indianer, kom genast hit och lek!"

"Ni skulle riktigt skämmas", skrek Ocke argt till svar,
"det är en lycka bara att båten hållit har.
Men masten måste lagas, det blir ett drygt besvär,
och ledsamt nog så måste vi därför landa här."

"Vi hjälper er med masten", skrek pojkarna på strand.
Sen plumsa de till båten och drog den kvickt i land.
"Var inte arga på oss, som slängde våran boll,
vi ville bara få er att titta åt vårt håll."

"Nå ja, vi ska förlåta", sa lilla Pillerill,
"att hålla på och gräla, vad kan det tjäna till!
Men masten måste lagas, så vi får fara snart."
"Ja visst", skrek strax de andra, "det gör vi i en fart!"

Kastanjepojkar duger till mycket de, minsann,
på deras muntra påhitt man aldrig tröttna kan,
för allting kan de leka och allt de duger till,
så tänkte både Nutta och lilla Pillerill.

Och Nutta satt och åkte i hissen upp och ner,
då plötsligt ovanför sig herr Kurre Svans hon ser.
Han burrade med svansen och var så ond och het,
och sa: "Vart tog du vägen? Jag undrar bara det!

Nu skall jag vända hemåt och vill ej vänta alls!
Kliv genast upp och sätt dig här framåt mot min hals!
Och Ocke rider bakom och sitter riktigt still!"
Sen grep han bak i byxen den lilla Pillerill.

Och ritten hem för barnen blev både svår och lång,
för Kurre gav dem daskar med svansen gång på gång.
Han sa att såna ungar han aldrig förr sett till
och skakade så häftigt den lilla Pillerill.

Men slutet utav färden blev ändå allra bäst!
I glädjen tog fru Ollon och ställde till en fest.
Till Ollonfar hon ringde i spindeltelefon
och sa: "Kom hem till festen, om du kan komma från."

"Men käraste Ollina", fru Hassel viska då,
"jag tycker allt de borde ha något straff ändå!"
"Nej inte alls", skrek barnen, "det har vi redan fått,
för hela vägen hemåt har Kurre Svans oss klått!"

"Så bra då", sa fru Ollon, "då slipper vi ju det,
att straffa är allt nästan det värsta som jag vet!
Tack ska du ha herr Kurre som gjort allting så bra!
Den nya lägenheten, den kan du genast ta!"

Och Kurre Svans han flyttar på stund i eken in
med sina fyra ungar och ekorrhugman sin.
Och de blir med på festen, där han är hedersgäst.
Av allt som bjuds de tycker att nötterna är bäst.

Och just som festen börjat, kom pappa Ollon hem,
i följe med sig hade han ollonborrar fem.
De hade varit ute och plantat ollonskog
och ville nu ha roligt på allt sitt släp och knog.

EB

Fru Ollons kaffe doftar, så att det är en lust.
Små nyponälvor bjuder på klarröd nyponmust.
Fru Hassel bjuder småbröd av bästa hasselnöt,
och humlan skänker honung, som är så stark och söt.

Fru Kotte har en kåda att tugga, seg och fin,
och enristomten öppnar en kagge enbärsvin.
Med korn från åkern kommer en liten åkermus,
och åtta små lysmaskar, de bär på sina ljus.

Och dansen går i ringar kring ekens jättefot.
Högt över skogens toppar står månens silverklot.
Det skiner som en lykta på skogens glada fest,
och nu får sagan sluta just när den är som bäst.

GÖTEBORGS UNIVERSITETS BIBLIOTEK

1001878026

4:50
